

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 9C/33/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312203835
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312203835.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, v právnej veci navrhovateľa: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., T. XX, proti odporkyni: Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., C. XXX, o 195,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh v zostávajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 195,51 Eur
z a m i e t a.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 10.04.2012, sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatením sumy 469,29 Eur z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 77/2010, bola odporkyňa uznaná vinnou z podvodu a kontrolou dokladov zistil, že mu dlhuje 10.000,- Sk od 01.08.2002, tie mali slúžiť na vybavenie zápisu do listu vlastníctva istej garsónky v Bratislave, ktorý sa neuskutočnil a peniaze si odporkyňa nechala pre seba. Celkovo tak u neho získala sumu 47.000,- Sk. Postupne mu z tejto sumy vrátila od 30.01.2003 sumu 4.000,- Sk bez dokladu, v októbri 2003 mu vrátila 15.000,- Sk, 21.06.2006 ďalších 5.000,- Sk, a na základe rozsudku tunajšieho súdu, sp. zn. 43C 27/2008, zo dňa 11.05.2009, sumu 393,- Eur, čo je spolu 35.839,- Sk. Návrhom uplatnená suma 469,29 Eur pozostáva z istiny v sume 10.000,- Sk, t. j. 331,94 Eur, úrok z meškania 3,6 % ročne od 01.08.2002, t. j. 36 % istiny v sume 119,50 Eur, cestovné na súd z Levíc do Bratislavy v sume 15,- Eur, poštovné za podanie návrhu na súd 2,- Eur, kopírovanie 0,85 Eur.

Svojím podaním doručeným súdu 18.04.2013 žiadal o pripustenie zmeny návrhu tak, aby bola odporkyňa povinná zaplatiť mu sumu 195,51 Eur, v zostávajúcej časti zobral svoj návrh späť, súd preto uznesením zo dňa 30.10.2013 konanie v časti istiny v sume 273,78 Eur zastavil (§ 96 ods. 1 O.s.p.).

Súd sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, a to výpismi z bánk, čestným prehlásením odporkyne zo dňa 02.09.2002, čestným prehlásením odporcu zo dňa 08.11.2002, obsahom pripojených spisov OS BA III, sp. zn. 43C 27/2008, 13C 276/2005, 13C 145/2005, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, a zistil nasledovný skutkový stav.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že v priebehu mesiaca august 2002 postupne vybral zo svojho účtu v banke VÚB, a.s., na Krížnej ulici v Bratislave sumy 15.000,- Sk, 18.000,- Sk a 10.000,- Sk, ktoré odovzdal odporkyni osobne v priestore banky za účelom vybavenia nájomnej zmluvy na garsónku v Devínskej Novej Vsi, ktorú si chcel následne odkúpiť do vlastníctva. Sumy 15.000,- Sk a 18.000,- Sk mu odporkyňa vrátila v zmysle rozsudku tunajšieho súdu, sp. zn. 43C 27/2008 zo dňa 11.05.2009, preto trval na doplatení sumy 195,51 Eur spolu s cestovným za posledné pojednávanie 15.07.2014 a pojednávanie zo dňa 09.10.2014. Uviedol, že čestné prehlásenie zo dňa 08.11.2002 sa netýka predmetu tohto sporu,

ale úplne inej pôžičky, keď odporkyňa si od neho raz požičala 15.000,- Sk a raz 18.000,- Sk. Podpis na tejto listine spochybňuje, hoci pripustil, že sa na jeho podpis veľmi podobná. Zdôraznil, že nemal dôvod túto listinu podpisovať, pretože mal notársky potvrdené listiny. Ďalej uviedol, že konanie vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 13C 276/2005, kde bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť mu 11.000,- Sk, nesúvisí so zaplatením pôžičky 33.000,- Sk. Nepoprel, že mu na chodbe súdu dala sumu 5.000,- Sk, ale túto sumu započítal na pôžičku 18.000,- Sk zo dňa 16.08.2002. Odporkyňa mu poštovými poukážkami vrátila sumu 33,- Eur dňa 21.09.2009, sumu 160,- Eur dňa 31.08.2009 a sumu 200,- Eur dňa 28.07.2009, spolu sumu 11.840,- Sk.

Odporkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že pôžičky od navrhovateľa nikdy nespochybňovala, požičala si od neho celkom sumu 28.000,- Sk ako pôžičku na splátku jej vozidla, pôžička bola realizovaná na dvakrát, raz 10.000,- Sk a potom 18.000,- Sk, vrátila mu 5.000,- Sk navyše, t. j. spolu 33.000,- Sk, peniaze mu vrátila rovnako na dvakrát. Navrhovateľ za ňou prišiel aj do práce a žiadal od nej peniaze navyše, vtedy mu dala 5.000,- Sk nad rámec požičanej sumy, už predtým vrátenej, a na radu pána S. C., ktorý je konateľom spoločnosti, v ktorej bola vtedy zamestnaná, t. j. Slovenské byty a reality, jej tento pán v kancelárii spísal predmetné čestné prehlásenie zo dňa 08.11.2002, ktoré navrhovateľ pred svedkami podpísal s takým zámerom, aby ju už ďalej navrhovateľ v tejto veci nevydieral. Napriek tomu mu na chodbe súdu v rámci pojednávania vo veci vedenej pred tunajším súdom pod spisovou značkou 13C 276/2005 dala ďalšiu sumu 5.000,- Sk a na základe rozsudku v tejto veci, kde kvôli svojmu vtedajšiemu zlému psychickému stavu súhlasila so zaplatením 11.000,- Sk, mu nakoniec vyplatila aj tieto peniaze. Svoje konanie (opakované platenie súm nad rámec pôžičky) zdôvodnila jeho vydieraním a vyhrázaním, že ju v opačnom prípade označí v trestnom konaní ako spolupáchateľa. Odporkyňa uviedla, že celú sumu pôžičky aj s vysokou sumou navyše už dávno zaplatila (podľa nej celkovo asi 100.000,- Sk), a preto žiadala návrh zamietnuť.

Navrhovateľ ako listinný dôkaz o poskytnutí pôžičky súdu predložil čestné prehlásenie zo dňa 02.09.2002, v ktorom odporkyňa prehlásila svojím podpisom potvrdila, že navrhovateľovi vráti sumu 28.000,- Sk do 15.09.2002, ako i potvrdenia o výberoch z účtov zo Všeobecnej úverovej banky, a.s., zo dňa 01.08.2002 v sume 10.000,- Sk, zo dňa 09.08.2002 v sume 15.000,- Sk a zo dňa 16.08.2002 v sume 18.000,- Sk.

Z čestného prehlásenia zo dňa 02.09.2002 vyplýva, že odporkyňa sa zaviazala vrátiť navrhovateľovi sumu 28.000,- Sk do 15.09.2002.

Z čestného prehlásenia zo dňa 08.11.2002 (originál na č. l. 43), podpísaného navrhovateľom, vyplýva, že navrhovateľ dňa 08.11.2002 prevzal od odporkyne sumu 33.000,- Sk a zároveň prehlásil, že voči nemu nemá odporkyňa žiadne finančné ani iné záväzky.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 43C 27/2008, súd zistil, že navrhovateľ si návrhom doručeným súdu 15.02.2008 uplatnil sumu 9.060,- Sk z titulu jeho pôžičky odporkyni v sume 15.000,- Sk zo dňa 09.08.2002. Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 11.05.2009 tak, že odporkyňu zaviazal zaplatením žalovanej sumy 298,15 Eur.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 13C 267/2005, súd zistil, že navrhovateľ návrhom doručeným súdu 19.01.2005 žiadal o zviazanie odporkyne zaplatením sumy 20.000,- Sk s príslušenstvom z titulu jeho pôžičky odporkyne v sume 28.000,- Sk zo dňa 02.09.2002, keď v návrhu uviedol, že mu osobne vrátila len 8.000,- Sk dňa 01.10.2003, zvyšok mu odmieta zaplatiť napriek tomu, že sa zaviazal vrátiť mu pôžičku do 15.09.2002. Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03.07.2008 tak, že odporkyňu zaviazal zaplatením sumy 11.000,- Sk na základe uznania jej záväzku na pojednávaní a v zostávajúcej časti istiny v sume 9.000,- Sk a príslušenstva pohľadávky konanie zastavil.

Podľa ustanovenia § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pre platné uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplývať

i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Toto zákonné ustanovenie upravuje dôkaznú povinnosť účastníkov konania, ktorá súvisí s tzv. dôkazným bremenom. V občianskom súdnom konaní sporového charakteru spočíva dôkazné bremeno na účastníkovi, ktorý je v právnom postavení navrhovateľa. To znamená, že navrhovateľ je povinný označiť, respektíve predložiť všetky dôkazy, ktorými by sa preukázali ním tvrdené skutočnosti osvedčujúce jeho nárok. Ak účastník konania svoju dôkaznú povinnosť splní iba tak, že jeho tvrdenia sa napokon nepreukážu, znamená to, že dôkazné bremeno neunesol. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom dôkazné bremeno spočívalo a ktorý sa tak dostal do dôkaznej núdze, pretože neponúkol alebo nevedel súdu ponúknuť také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali skutočnosti rozhodujúce pre výsledok sporu.

Vykonaným dokazovaním, vyhodnotením všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ titulom pôžičky poskytol odporkyni sumu 28.000,- Sk, pôžička bola realizovaná v dvoch častiach, 01.08.2002 v sume 10.000,- Sk a 16.08.2002 v sume 18.000,- Sk, peniaze odporkyni odovzdal v priestoroch banky po ich výbere. Účastníci nerozporovali ani skutočnosť, že o pôžičke bolo spísané čestné prehlásenie zo dňa 02.09.2002, v ktorom sa odporkyňa zaviazala vrátiť navrhovateľovi sumu 28.000,- Sk do 15.09.2002.

Rozporné tvrdenia spočívali v tom, že kým navrhovateľ v podanom návrhu doručenom súdu dňa 10.04.2012 tvrdil, že mu odporkyňa z požičanej sumy nevrátila 469,29 Eur, ďalším podaním doručeným súdu dňa 18.04.2013 žiadal o pripustenie zmeny návrhu tak, aby bola odporkyňa povinná zaplatiť mu sumu 195,51 Eur, preto súd v zostávajúcej časti konanie zastavil, odporkyňa naopak tvrdila, že navrhovateľovi pôžičku v plnom rozsahu (v oveľa vyššej sume ako bola požičaná) vrátila.

Súd pri hodnotení dôkazov a stanovení záverov ich hodnotenia vychádzal najmä z obsahu čestného prehlásenia podpísaného navrhovateľom dňa 08.11.2002, originál ktorého sa nachádza v spise na č. I. 43, kedy o pravosti svojho podpisu navrhovateľ uviedol, že podpis na listine sa podobá jeho podpisu, žiadnym iným spôsobom podpis ani obsah listiny nespochybnil. Jeho námietku, že nemal dôvod podpisovať toto čestné prehlásenie, keď disponoval notársky overeným potvrdením, súd vyhodnotil ako účelové, keď z obsahu tejto listiny je zrejmé, že suma tam uvedená 33.000,- Sk presne korešponduje s výpoveďou odporkyne, podľa ktorej vrátila navrhovateľovi požičanú sumu 28.000,- Sk spolu so sumou 5.000,- Sk navyše. Už len zo samotného obsahu predmetného potvrdenia, v súvislosti s obsahom podaní navrhovateľa v pripojených spisoch tunajšieho súdu, sp. zn. 13C 267/2005, sp. zn. 43C 27/2008, súd zistil, že navrhovateľ si návrhom v tomto konaní uplatňuje sumy z titulu pôžičky zo dňa 02.09.2002 opakovane, vždy v rôznych výškach, ktoré uvádza ako nezaplatené; preto jeho podania v tomto konaní súd vyhodnotil ako zmätočné, keď nekorešpondujú s obsahom písomných dôkazov nachádzajúcich sa v spise (čestné prehlásenie odporkyne zo dňa 02.09.2002), z ktorých vyplýva pôžička v sume 28.000,- Sk. V priamom rozpore so skutočnosťami uvedenými v návrhu je aj samotná výpoveď navrhovateľa na pojednávaní pred súdom zo dňa 15.04.2013 (zápisnica č. I. 41), v ktorej uviedol, že sumy 15.000,- Sk a 18.000,- Sk mu odporkyňa vrátila v zmysle rozsudku tunajšieho súdu, sp. zn. 43C 27/2008 zo dňa 11.05.2009, napriek tomu si týmto návrhom uplatňuje ďalšiu sumu 195,51 Eur bez toho, aby svoj nárok oprel o akékoľvek, listinné či ústne dôkazy, uvádza tak len na základe svojich tvrdení.

Je povinnosťou navrhovateľa v konaní (ust. § 120 ods. 1 zákona O.s.p.) označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd po vyhodnutí vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ dôkazné bremeno neunesol, žiadne relevantné dôkazy okrem svojich subjektívnych tvrdení neuviedol, dôsledkom neunesenia jeho dôkazného bremena je pre navrhovateľa nepriaznivý výsledok sporu, keď neponúkol alebo nevedel súdu ponúknuť také dôkazné prostriedky, ktorými by preukázal skutočnosti uvedené v návrhu. Súd preto jeho návrh zamietol, keď považuje jeho nárok za nedôvodný a z hľadiska obsahu spisu vo vzťahu k odporkyni dokonca za šikanóznny.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si ju neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.